

дрѣгго, освѣнь единъ Богъ? Та мѣ отго-
 вори: чѣла съмь, Отче, и за това та азъ
 подигнахъ на молитвѣхъ къмъ него. Това ка-
 то каза жена-та разпечатѣ писмо-то и ви-
 дѣвсичко затрито, освѣнь единъ най-послѣд-
 ный и най-тѣжкый грѣхъ не зачистенъ. Това
 уплаши женѣ-тѣ, коѣ позна че не е простена;
 за това падна на нозѣ-тѣ Василиевы и викаше:
 помилуй ма, раке Бога Вышняго; ты смили
 Бога да зачисти грѣхове-тѣ ми, нѣ помоли
 са и за послѣдныѣ, защо-то той ми най-
 много тѣжи на срдце-то. Василиѣй видѣ от-
 чаданіе-то на женѣ-тѣ и като не можа да
 са стѣрпи, заплака; стани жено, казай той,
 и азъ съмь грѣшенъ чловѣкъ и за това са-
 мичакъ искамъ помилуванье и прощенье.
 Твои-тѣ грѣхове са очистихъ и знай че и
 послѣдныѣ ще ти са изчисти, ако тръгнешь
 вещь по правыѣ пѣть и да слѣдашь по
 Христова-то ученіе. За послѣдныѣ ти грѣхъ
 азъ та свѣтвамъ да идешъ при единъ сва-
 тый мѣжъ на има Ефремъ; немѣ дай кни-
 гѣ-тѣ си, моли го да ѹмилостиви чловѣ-
 колюбца Бога. Покаяница-та послаша Сва-
 таго и отиде въ пѣстынѣ-тѣ, дѣ живѣеше